ВІСНИК науки та освіти
ISSN 2786-6165 (ONLINE) № 6(48) 2026
Bulletin of Science and Education

УДК 811.111’34:81’23

https://doi.org/10.52058/2786-6165-2026-6(48)-625-636

Остапчук Ірина Ігорівна кандидат філологічних наук, викладач кафедри англійської філології та методики навчання англійської мови, Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка, м. Тернопіль, https://orcid.org/0000-0002-3190-7778

Бойчук Мар’яна Ігорівна доцент кафедри англійської філології та методики навчання англійської мови, Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка, м. Тернопіль, https://orcid.org/0000-0001-5117-8712

ПСИХОЛІНГВІСТИЧНІ ОСНОВИ ФОНОЛОГІЧНОЇ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В МЕНТАЛЬНОМУ ЛЕКСИКОНІ

Анотація. У статті розглянуто психолінгвістичні засади організації ментального лексикону як складної системи, що забезпечує процеси породження та сприйняття мовлення. Актуальність дослідження зумовлена недостатньою вивченістю внутрішньої структури ментального лексикону та механізмів взаємодії його фонологічного, лемного і концептуального рівнів. Значна увага приділяється проблемі переходів між цими рівнями, які визначають швидкість і ефективність доступу до слова в умовах конкурентної активації лексичних одиниць. Метою статті є обґрунтування системної організації ментального лексикону та з’ясування особливостей взаємодії його структурних рівнів у процесах мовленнєвої діяльності. У роботі проаналізовано сучасні наукові засади до трактування ментального лексикону як мережевої когнітивної системи, що інтегрує фонологічні, семантичні, морфологічні та сенсомоторні компоненти. Встановлено, що фонологічний рівень відіграє важливу роль у формуванні лексичної мережі, оскільки саме звукові одиниці забезпечують структуровану організацію словникового запасу та впливають на швидкість його актуалізації. Показано, що процес доступу до слова визначається семантичними характеристиками, ступенем фонологічної подібності та фонотактичними закономірностями. Доведено, що фонологічна обробка мовлення ґрунтується на механізмах перцептивного прогнозування та конкурентної активації, які забезпечують паралельне залучення кількох лексичних варіантів. Підкреслено значення мережевої організації ментального

лексикону, у рамках якої слова функціонують як елементи взаємопов'язаних структур. Виявлено, що лексична конкуренція може прискорювати та уповільнювати процес розпізнавання мовних одиниць. Окремо розглянуто роль раннього мовного досвіду у формуванні фонологічних репрезентацій, що впливає на подальшу ефективність мовленнєвої обробки.

Ключові слова: ментальний лексикон, психолінгвістика, фонологічна репрезентація, лемний рівень, концептуальний рівень, мовленнєва діяльність, лексична активація, фонотактика, мовленнєве сприйняття.

Ostapchuk Iryna PhD in Philological Sciences, Lecturer of the Department of English Philology and Methods of Teaching English, Ternopil Volodymyr Hnatiuk National Pedagogical University, Ternopil, https://orcid.org/0000-0002-3190-7778

Boichuk Mariana Associate Professor of the Department of English Philology and Methods of Teaching English, Ternopil Volodymyr Hnatiuk National Pedagogical University, Ternopil, https://orcid.org/0000-0001-5117-8712

PSYCHOLINGUISTIC FOUNDATIONS OF THE PHONOLOGICAL REPRESENTATION OF THE ENGLISH LANGUAGE IN THE MENTAL LEXICON

Abstract. The article examines the psycholinguistic foundations of the organization of the mental lexicon as a complex system that ensures processes of speech production and perception. The relevance of the study is determined by the insufficient investigation of the internal structure of the mental lexicon and the mechanisms of interaction among its phonological, lemma, and conceptual levels. Considerable attention is paid to the problem of transitions between these levels, which determine the speed and efficiency of word access under conditions of competitive activation of lexical units. The aim of the article is to substantiate the systemic organization of the mental lexicon and to clarify the features of interaction among its structural levels in speech activity processes. The study analyzes contemporary scientific approaches to interpreting the mental lexicon as a network-based cognitive system that integrates phonological, semantic, morphological, and sensorimotor components. It is established that the phonological level plays an important role in the formation of the lexical network, since sound units provide a structured organization of vocabulary and influence the speed of its activation. It is shown that the process of word access is determined by semantic characteristics, the degree of phonological similarity, and

phonotactic regularities. It is proven that phonological speech processing is based on mechanisms of perceptual prediction and competitive activation, which ensure the parallel activation of multiple lexical candidates. The importance of the network organization of the mental lexicon is emphasized, within which words function as elements of interconnected structures. It is revealed that lexical competition can both accelerate and slow down the process of word recognition. The role of early language experience in the formation of phonological representations, which influences the subsequent efficiency of speech processing, is separately considered.

Keywords: mental lexicon, psycholinguistics, phonological representation, lemma level, conceptual level, speech activity, lexical activation, phonotactics, speech perception.

Постановка проблеми. Функціонування ментального лексикону належить до центральних проблем сучасної психолінгвістики, оскільки воно визначає механізми породження й сприйняття мовлення. Внутрішня організація цієї системи й досі залишається недостатньо описаною у своїй структурній повноті. Дослідницька увага зосереджується на взаємодії фонологічного, лемного та концептуального рівнів, між якими вибудовується складна система переходів. Саме ці переходи забезпечують узгоджене функціонування мовних одиниць у процесі мовленнєвої діяльності. Окремого пояснення потребує швидкість доступу до слова, яка реалізується в умовах конкурентної активації лексичних елементів. У межах наявних моделей недостатньо враховано мережевий принцип організації лексикону, що визначає характер зв'язків між одиницями. З огляду на це постає потреба уточнення уявлень про структуру ментального лексикону та механізми його роботи.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Науковий доробок дослідників засвідчує, що ментальний лексикон забезпечує взаємодію фонологічних, семантичних, морфологічних і когнітивних механізмів мовлення. Передусім C. M. Stille, T. Bekolay, P. Blouw та B. J. Kröger розглядають ментальний лексикон як інтегровану частину довготривалої та робочої пам'яті [1]. E Baković, J. Heinz та J. Rawski акцентують увагу на фонологічній абстракції, обґрунтовуючи, що ментальний лексикон функціонує як система узагальнених фонологічних репрезентацій, що забезпечують продуктивність мовного сприйняття й породження [2]. M. S. Vitevitch та M. Sale визначають так званий фонологічний «каркас» ментального лексикону [3]. M. S. Vitevitch, L. Niehorster-Cook та S. Niehorster-Cook досліджують способи репрезентації фонотактичного знання у когнітивних мережах [4]. G. Libben, який переходить від концепції

“lexicon” до “flexicon”, підкреслюючи принципи морфологічної трансцендентності та лексичних суперстанів [5]. I. Berent та M. Platt аналізують тілесний вимір фонології й на основі механічної стимуляції доводять, що фонологічне сприйняття має ознаки тілесного втілення, а отже, фонологічні структури пов’язані безпосередньо із сенсомоторним досвідом [6]. Подібний зв’язок між формою та сприйняттям мовного знака простежується й у дослідженні N. K. Caselli, K. Emmorey та A. M. Cohen-Goldberg, де на матеріалі жестової мови встановлено, що щільність фонологічного сусідства, іконічність та мовний досвід дитинства істотно впливають на організацію знакового ментального лексикону [7]. Поряд з тим, Т. С. Савчук досліджує ретроспективу становлення фоносемантизму та сучасні фоносемантичні реалії англійської мови [8]. Y. Zhang доводить, що фонетична категоризація в межах фонологічних лексичних сусідств може мати фасилітативний та інгібіторний ефекти, що підтверджує складну взаємодію між акустичним сигналом, фонологічною структурою та лексичним розпізнаванням [9].

Постановка завдання. Метою статті є обґрунтування організації ментального лексикону як системи та з’ясування особливостей взаємодії його фонологічного, лемного і концептуального рівнів у процесах мовленнєвої діяльності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Функціонування процесів породження та сприйняття слова пов’язане зі зверненням до ментального лексикону як складної когнітивної системи. Його структура охоплює концептуальний, лемний і фонологічний рівні. Кожен із них забезпечує збереження окремого типу мовної інформації та бере участь у механізмах мовленнєвої діяльності. Семантичні й фонологічні сигнали, своєю чергою, сприяють швидшій актуалізації слова під час процесів номінації, що є важливим за наявності нейрофункціональних порушень [1].

Фонологічний рівень ментального лексикону нині розглядається як складна система, у структурі якої звукові одиниці формують мережу взаємопов’язаних структур. Практичне спостереження демонструє, що носії англійської мови значно швидше розпізнають слова *cat*, *cap* і *can*, оскільки вони мають спільний початковий фонологічний компонент. Наведене свідчить про те, що процес доступу до мовної одиниці ґрунтується на семантичних характеристиках та безпосередньо ступені фонологічної подібності.

Системність реалізації морфемних вимовних моделей формує основу для виокремлення абстрактних ментальних репрезентацій фонологічної будови морфеми. Такі внутрішні структури традиційно інтерпретуються як послідовності фонем, які організовані через систему диференційних ознак.

Подібні утворення виступають результатом узагальнення мовного досвіду та відображають закономірності мовної організації [2, с. 31].

На значну увагу заслуговує той факт, що фонологічна репрезентація англійської мови виявляє залежність від механізмів когнітивного прогнозування. Під час сприйняття мовлення система активізує ймовірні варіанти ще на ранніх етапах акустичного сигналу. Наприклад, після початкового звукового сегмента */str-/* у свідомості можуть одночасно активуватися слова *street*, *strong*, *structure* або *strategy*. Представлене засвідчує функціонування механізму конкурентного доступу до лексичних одиниць, який забезпечує оперативність мовленнєвої обробки.

Підтвердження існування таких абстрактних ментальних структур простежується не лише в морфофонологічних моделях. Відповідні закономірності фіксуються також у процесах мовних змін, у лінгвістиці жестових мов, а також у результатах психолінгвістичних і нейролінгвістичних досліджень [2, с. 31]. Отримані дані, зокрема, засвідчують, що звукова інформація зберігається у свідомості як організована система когнітивних одиниць.

Одним із визначальних здобутків досліджень немовленнєвої фонології постає переорієнтація наукового аналізу з питання ступеня абстрактності фонології на проблему локалізації цієї абстракції та її залежності від модальності. Відповідно увага зміщується до визначення того, чи зберігаються фонологічні структури незалежно від способу їх реалізації. Якщо певні фонологічні форми або обмеження виявляються в різних модальностях, тоді виникають підстави розглядати їх як універсальні абстрактні одиниці, існування яких не пов’язане безпосередньо з конкретним артикуляційним механізмом. Натомість відмінності між ними, своєю чергою, можуть пояснюватися специфікою реалізаційної системи та особливостями її функціонування [2, с. 22].

У контексті психолінгвістичних основ фонологічної репрезентації англійської мови важливим є положення про взаємодію абстрактного й сенсомоторного компонентів мовлення. Фонологічна інформація нині інтерпретується як структура, яка перебуває під впливом механізмів мовленнєвої реалізації. Тому ментальний лексикон функціонує як складна система, у рамках якої процеси збереження, активації та відтворення мовних одиниць перебувають у постійній взаємодії.

Відтак фонологічна репрезентація англійської мови виявляє залежність від механізмів перцептивного прогнозування. Наведене пояснюється тим, що мовна система активізує комплекси потенційно пов’язаних структур. Практичним підтвердженням такого процесу може бути ситуація, коли початкове поєднання звуків */bl-/* активує в мовній свідомості слова

black, blue, blank та *blame*. Аналогічна активація демонструє, що фонологічне кодування ґрунтується на принципі мережевої організації мовних одиниць.

Встановлено, що фонотактичні знання безпосередньо впливають на швидкість і точність вилучення слів із ментального лексикону. Саме структура допустимих звукових поєднань значною мірою визначає ефективність процесів розпізнавання мовних одиниць. Відповідно слухачі швидше ідентифікують звукові комбінації, які відповідають звичним моделям англійської мови, а нетипові поєднання потребують тривалішого когнітивного опрацювання [4].

У цьому аспекті актуальним постає розгляд фонотактики як механізму організації мовного досвіду, адже ментальний лексикон не накопичує інформацію у вигляді ізольованих одиниць. Натомість він формує систему зв'язків між звуковими моделями, частотністю їх уживання та попереднім мовним досвідом. Унаслідок цього процес розпізнавання слова залежить від його фонологічної структури та попередньо сформованих асоціативних зв'язків.

Фонологічні переваги, крім абстрактних граматичних закономірностей, значною мірою визначаються лексичними асоціаціями [6]. Наприклад, для носіїв англійської мови нове слово *plaf* може сприйматися як прийнятне через його подібність до одиниці *plan*. У такому випадку спрацьовує механізм аналогійного зіставлення, який активізує вже наявні у ментальному лексиконі фонологічні моделі.

Відповідно важливою виступає участь моторних механізмів у процесах фонологічної обробки. Формування звукових структур відбувається на рівні акустичного сприйняття та за участю внутрішнього моделювання артикуляційних процесів. Тому ментальна репрезентація англійських фонологічних одиниць охоплює абстрактні ознаки звуків та потенційні моделі їхнього моторного відтворення.

Фонетична обробка мовленнєвого сигналу перебуває під впливом комплексу взаємодоповнювальних лексичних чинників, які можуть як стимулювати та водночас уповільнювати перебіг мовленнєво-когнітивних процесів. У сучасних психолінгвістичних підходах цей механізм інтерпретується як результат взаємодії різнорівневих структур ментального лексикону. Активація мовних одиниць при цьому здійснюється через одночасне залучення взаємопов'язаних лексичних елементів [9].

У ході дослідження психолінгвістичних основ фонологічної репрезентації англійської мови доцільним постає врахування принципу мережевої організації ментального лексикону, де кожне слово функціонує як складник ширшої системи фонологічних взаємозв'язків. Тому наведене

дає змогу пояснити механізми швидкої активації та вибіркового доступу до мовних одиниць у процесі сприйняття й породження мовлення.

Фонологічні сусіди містять значущі та другорядні для конкретного завдання фонеми, що визначає характер їхнього впливу на процеси фонетичної обробки. У разі виконання завдань, пов'язаних із розпізнаванням початкових звуків, активуються одиниці зі спільними стартовими сегментами та безпосередньо слова зі схожими звуковими структурами в інших позиціях. Унаслідок цього формується складний механізм конкурентної взаємодії між лексичними елементами [9].

Практичне спостереження демонструє, що під час сприйняття слова *seat* у мовній свідомості можуть активізуватися одиниці *seal, seed, seek* або *meat*. Частина з них виявляє близькість через початковий звуковий компонент, а інші пов'язані подібністю кінцевих сегментів. Відповідно це засвідчує, що ментальний лексикон функціонує за принципом полівекторної активації фонологічних структур.

Важливим тут також є положення про те, що лексична конкуренція може створювати інгібіторний ефект у процесі мовленнєвої обробки. Активація суміжних одиниць підвищує рівень навантаження на систему пошуку слова, через що цільова мовна одиниця потребує додаткового когнітивного опрацювання. У результаті знижується швидкість ідентифікації мовного сигналу та ускладнюється процес його подальшої інтерпретації [9].

Водночас аналіз фонологічних мереж демонструє існування особливого ядра лексичних одиниць, які мають провідне значення для функціонування мовної системи. Такі слова характеризуються високою частотністю, меншою довжиною та розгалуженою системою фонологічних зв'язків. Вони утворюють компактний комплекс мовних елементів, який забезпечує ефективність комунікативних процесів [3].

Доречним прикладом такого механізму може бути використання одиниць *go, come, see, make* або *know*. Ці слова вирізняються значною частотою функціонування в англійському мовленні та активно інтегруються у різні комунікативні ситуації. Їхня висока доступність у ментальному лексиконі сприяє швидкому вилученню інформації та оптимізує процеси мовленнєвої взаємодії.

У цьому контексті важливим є дослідження структурної організації фонологічних мереж у ментальному лексиконі. Подібний інструмент створює можливість визначити ті мовні одиниці, які забезпечують найвищий рівень когнітивної ефективності. Отримані результати можуть використовуватися для пояснення закономірностей мовленнєвого розвитку та водночас для вдосконалення методів мовної реабілітації та психолінгвістичного моделювання [3].

Поліморфемні слова в ментальному просторі мовця характеризуються морфологічною впорядкованістю, проте їхня внутрішня структура не завжди має чітко визначені межі. Їхня організація відображає загальні закономірності функціонування лексичної системи. Наведене дає підстави розглядати морфологічне структурування як динамічний процес взаємодії мовних одиниць різного рівня [5]. Наприклад, під час сприйняття словосполучень *teacher training*, *language processing* або *speech production* мовна свідомість не здійснює механічного поетапного аналізу кожного елемента. Натомість активізується система зв'язків між морфемною структурою та попереднім мовним досвідом. Подібна організація свідчить про комплексний характер функціонування ментального лексикону.

Варто відзначити, що фонологічна репрезентація англійської мови реалізується через механізми узагальнення мовних моделей. Ментальний лексикон при цьому зберігає окремі слова та структурні схеми їхнього поєднання. Завдяки цьому формується здатність до прогнозування та швидкого розпізнавання нових мовних конструкцій. У цьому аспекті значну увагу привертає функціонування фонологічних механізмів у різних мовних модальностях. Результати досліджень [7] засвідчують, що моделі лексичного розпізнавання не потребують суттєвого перегляду для пояснення специфіки жестових мов, попри наявність відмінностей між усним, письмовим і жестовим форматами мовлення. Виявлена закономірність дає змогу припустити, що базові механізми мовного опрацювання мають спільну когнітивну основу.

Пріоритетного значення при цьому набуває ранній мовний досвід, який бере участь у формуванні фонологічної структури ментального лексикону. Відтак своєчасне залучення до мовного середовища впливає на ефективність подальших процесів розпізнавання мовних одиниць. Обмежений мовний досвід на ранніх етапах розвитку, своєю чергою, може зумовлювати довготривалі зміни у функціонуванні мовних механізмів [7]. Наприклад, сприйняття таких лексем, як *visual language system*, *language acquisition process* та *cognitive speech mechanisms*, ґрунтується на послідовному декодуванні звуків або морфем. Відповідно тут активізується система попередньо сформованих структурних зв'язків, яка забезпечує оперативне вилучення мовної інформації.

У зв'язку із вищенаведеним проблема внутрішньої організації ментального лексикону, зокрема питання про те, яким чином сформовані мовні структури зберігаються, активізуються й інтерпретуються без залучення додаткових пояснювальних механізмів постає важливою до вирішення. Саме це закономірно зумовлює звернення до проблеми так званого «гомункулуса», яка відображає складність моделювання ментальних

репрезентацій і необхідність пояснення самодостатності мовної системи. Так, проблема так званого «гомункулуса» у структурі ментального лексикону розглядається як окремий прояв ширшої проблеми моделювання ментальних репрезентацій. Її сутність пов'язується з необхідністю пояснення механізмів функціонування внутрішніх мовних структур без залучення додаткових гіпотетичних посередників. Використання уявлень про готові внутрішні репрезентації створює певні теоретичні суперечності, оскільки постає потреба пояснити механізм їх подальшого зчитування та інтерпретації [5].

Подібна ситуація простежується у процесах читання та породження мовлення. У разі пояснення читання лише через наявність внутрішніх образів літер виникає питання про механізми їхнього декодування. Аналогічна закономірність виявляється під час аналізу мовленнєвого продукування, де фонемні структури потребують переходу до моторної реалізації. Унаслідок цього щоразу переконливішою постає думка про необхідність перегляду самого принципу розуміння ментальних репрезентацій як статичних утворень [5].

Зазначене підтверджує, що ментальний лексикон функціонує як система поетапного розпізнавання й прогнозування мовної інформації. Саме тому особливої практичної цінності набувають вправи, спрямовані на моделювання процесів фонологічної активації, які дають змогу простежити механізми поступового доступу до слова в реальному мовленнєвому сприйнятті. Наприклад, варто студентам запропонувати виконати вправу на моделювання процесів фонологічної активації. Умовою виконання передбачається аналіз швидкості розпізнавання одиниць під час поступового пред'явлення звукових сегментів. Хід виконання передбачає послідовне подання початкових компонентів слова та фіксацію моменту його розпізнавання. До прикладу студентам пропонується встановити, на якому етапі звукової послідовності *in – inte – inter – intern-* відбувається ідентифікація слова *international*. Отримані результати дають змогу простежити механізми прогнозування та поетапної активації мовних одиниць.

Доцільно відзначити й те, що фонологічна організація ментального лексикону не має абсолютно сталої структури. Мова перебуває у стані безперервних змін, що супроводжується фонетичними, лексичними та граматичними трансформаціями. У зв'язку з цим стійкі асоціативні значення фонем і фонестем не можуть розглядатися як незмінні одиниці [8, с. 40].

Відповідно фонологічна репрезентація англійської мови демонструє залежність від накопиченого мовного досвіду та частотності використання

мовних моделей. Активація звукових структур відбувається через систему асоціативних зв'язків, які постійно оновлюються під впливом мовної практики. Наведене свідчить про адаптивний характер функціонування ментального лексикону.

Доречним навчальним прикладом постає вправа на визначення асоціативних змін фонестемних моделей. Наприклад, студентам можна запропонувати здійснити аналіз груп слів зі спільними звуковими компонентами. Відтак вони повинні виявити можливі семантичні подібності між ними. Для опрацювання студентам можуть бути запропоновані одиниці *glow, glimmer, gleam, glitter*. Після аналізу необхідно визначити, чи формує початковий сегмент *gl-* спільне асоціативне поле та які когнітивні механізми можуть брати участь у його сприйнятті.

Ще одним практичним завданням для студентів може бути вправа на реконструкцію фонологічних зв'язків у ментальному лексиконі. Так, студентам можна запропонувати створити схеми взаємозв'язків між словами на основі їхньої звукової подібності. Виконання вправи передбачає добір лексичних одиниць та побудову мережі звукових переходів.

Наприклад, студентам пропонується утворити ланцюг *stone – store – story – storm*. Після виконання завдання необхідно пояснити, яким чином подібність звукових структур впливає на швидкість доступу до мовної інформації.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Проведене дослідження засвідчує, що ментальний лексикон доцільно розглядати як систему, у якій концептуальні, лемні та фонологічні структури забезпечують процеси сприйняття, збереження й породження мовлення. У центрі цієї системи перебуває фонологічний рівень, оскільки саме він формує мережу взаємопов'язаних звукових одиниць, що впливають на швидкість доступу до слова та точність його розпізнавання. Ефективність фонологічної обробки визначається фонотактичними закономірностями, асоціативними зв'язками та механізмами конкурентної активації, завдяки яким мовна свідомість прогнозує ймовірні лексичні варіанти ще на ранніх етапах сприйняття сигналу. Важливою також постає взаємодія абстрактних фонологічних структур із сенсомоторними механізмами, що підтверджує комплексний характер мовленнєвої діяльності та залежність фонологічної репрезентації від мовленнєвого досвіду. Пріоритетне значення при цьому має раннє мовне середовище, яке бере участь у формуванні стійких фонологічних моделей і визначає подальшу результативність мовленнєво-когнітивних процесів. У зв'язку з цим ментальні репрезентації не можуть тлумачитися як статичні утворення, оскільки їхнє функціонування ґрунтується на постійній активації, прогнозуванні та перебудові внутрішніх

зв'язків. Саме тому перспективним напрямом постає використання мережевих і процесуальних моделей ментального лексикону, які дають змогу глибше пояснити механізми мовної обробки та ефективно застосовувати їх у психолінгвістичних дослідженнях і практиці навчання.

Література

1. Stille C. M., Bekolay T., Blouw P., Kröger B. J. Modeling the mental lexicon as part of long-term and working memory and simulating lexical access in a naming task including semantic and phonological cues. *Frontiers in Psychology*. 2020. № 11. P. 1594. DOI: https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.01594

2. Baković E., Heinz J., Rawski J. Phonological abstraction in the mental lexicon. The Oxford Handbook of the Mental Lexicon. 2022. P. 1-42. DOI: https://doi.org/10.1093/oxfordhb/9780198845003.013.14

3. Vitevitch M. S., Sale M. Identifying the phonological backbone in the mental lexicon. *Plos one*. 2023. № 18(6). P. e0287197. DOI: https://doi.org/10.1371/journal.pone.0287197

4. Vitevitch M. S., Niehorster-Cook L., Niehorster-Cook S. Exploring how phonotactic knowledge can be represented in cognitive networks. *Big Data and Cognitive Computing*. 2021. № 5(4). P. 47. DOI: https://doi.org/10.3390/bdcc5040047

5. Libben G. From lexicon to flexicon: The principles of morphological transcendence and lexical superstates in the characterization of words in the mind. *Frontiers in Artificial Intelligence*. 2022. № 4. P. 788430. DOI: https://doi.org/10.3389/frai.2021.788430

6. Berent I., Platt M. Is phonology embodied? Evidence from mechanical stimulation. *Journal of Psycholinguistic Research*. 2022. № 51(3). P. 597-626. DOI: https://doi.org/10.1007/s10936-022-09871-x

7. Caselli N. K., Emmorey K., Cohen-Goldberg A. M. The signed mental lexicon: Effects of phonological neighborhood density, iconicity, and childhood language experience. *Journal of Memory and Language*. 2021. № 121. P. 104282. DOI: https://doi.org/10.1016/j.jml.2021.104282

8. Савчук Т. С. Ретроспектива становлення фоносемантизму та фоносемантичні реалії в англійській мові. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: серія «Філологія»*. 2021. Вип. 11(79). С. 38-41. DOI: https://doi.org/10.25264/2519-2558-2021-11(79)-38-41

9. Zhang Y. Phonetic categorization in phonological lexical neighborhoods: Facilitatory and inhibitory effects. *Attention, Perception, & Psychophysics*. 2024. № 86(6). P. 2136-2152. DOI: https://doi.org/10.3758/s13414-024-02931-5

References

1. Stille, C. M., Bekolay, T., Blouw, P., & Kröger, B. J. (2020). Modeling the mental lexicon as part of long-term and working memory and simulating lexical access in a naming task including semantic and phonological cues. *Frontiers in Psychology, 11*, 1594. https://doi.org/10.3389/fpsyg.2020.01594

2. Baković, E., Heinz, J., & Rawski, J. (2022). Phonological abstraction in the mental lexicon. In *The Oxford Handbook of the Mental Lexicon* (pp. 1-42). https://doi.org/10.1093/oxfordhb/9780198845003.013.14

3. Vitevitch, M. S., & Sale, M. (2023). Identifying the phonological backbone in the mental lexicon. *PLOS ONE, 18*(6), e0287197. https://doi.org/10.1371/journal.pone.0287197

4. Vitevitch, M. S., Niehorster-Cook, L., & Niehorster-Cook, S. (2021). Exploring how phonotactic knowledge can be represented in cognitive networks. *Big Data and Cognitive Computing, 5*(4), 47. https://doi.org/10.3390/bdcc5040047

5. Libben, G. (2022). From lexicon to flexicon: The principles of morphological transcendence and lexical superstates in the characterization of words in the mind. *Frontiers in Artificial Intelligence, 4*, 788430. https://doi.org/10.3389/frai.2021.788430

6. Berent, I., & Platt, M. (2022). Is phonology embodied? Evidence from mechanical stimulation. *Journal of Psycholinguistic Research, 51*(3), 597-626. https://doi.org/10.1007/s10936-022-09871-x

7. Caselli, N. K., Emmorey, K., & Cohen-Goldberg, A. M. (2021). The signed mental lexicon: Effects of phonological neighborhood density, iconicity, and childhood language experience. *Journal of Memory and Language, 121*, 104282. https://doi.org/10.1016/j.jml.2021.104282

8. Savchuk, T. S. (2021). Retrospektyva stanovlennia fonosemantyzmu ta fonosemantychni realii v anhliiskii movi [Retrospective of the formation of phonosemantics and phonosemantic realities in the English language]. *Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu «Ostrozka akademiia»: seriia «Filolohiia» – Scientific Notes of the National University of Ostroh Academy: Philology Series, 11*(79), 38-41. https://doi.org/10.25264/2519-2558-2021-11(79)-38-41 [in Ukrainian].

9. Zhang, Y. (2024). Phonetic categorization in phonological lexical neighborhoods: Facilitatory and inhibitory effects. *Attention, Perception, & Psychophysics, 86*(6), 2136-2152. https://doi.org/10.3758/s13414-024-02931-5.

Дата першого надходження статті до видання: 08.05.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 22.05.2026